

slovni živi vodi. Ne bo sicer nadkrilil bratov Goncourt v stiliziranju, vendar ni rečeno, da zanemarja tehnično stran pripovedovanja. Nekatere prisposode vplivajo plodovito in izvirno na čitalčevo domišljijo. „Kam si se zagledalo . . .“ (str. 112) se nas dojmi liki citat iz Župančiča; bodisi, saj ta je splošnoslovenska last, z isto pravico govorijo nekatere osebe v biblijskem tonu. Novačanova umetniško ubrana duša ljubi narodno poezijo, priča številni navedeni odlomki nalikujoči intarsom v bogatih rezbarijah. Kakor je že priznaval zaljubljeni pevec „Artis amatoriae“: Kar zasnuje mi duh, vse zoblikuje se v stih — tako se njemu zdajpazdaj proza nehote ritmično vzvalovi: jutri te čaka črnega dela beli dan (str. 113) . . . , mori me pasje dolgočasje . . . itd.

Najbolj vas utegne zadovoljiti klasično pripovedovana tragikomična historija o žabjem kralju Rulu, ustvarjena iz golega ničesa. Ta apartni kos bo dobil nagrado, ako tekmuje z Erjavčevimi podobnimi spisi, ki so morda bolj znanstveni, a nikdar tako delikatni, mestoma objestno šegavi. Slednja stran nudi priliko izprožiti zadovoljen smeh in razkleniti belo ograjo zdravih zob. Ko bi imeli odrasli analfabeti svoje čitanke, bi ne smelo manjkati te izvirne stvaritve . . . Poleg nje treba registrirati uspelega „Spokornika Elijo“, čigar značaj pa sega včasih malo v pravljično, oziroma v patologijo, ne da bi bil zategadelj kaj manj pretresljiv. Za tako krepko stvarjo se seveda efektno zadnjega osnutka, „V kleti“, popolnoma razblini.

Sveži knjigi pristop v najširje ljudske plasti, pisatelju majsko-topel pozdrav!

A. Debeljak.

Miklova Zala. Ljudska igra iz turških časov v osmih slikah. Po dr. Sketovi povesti spisal Anton Cerar-Danilo. V Ljubljani 1912. Založila Kat. bukvarna. (Zbirke „Ljudski oder“ III. zvezek.) 8°. 96 str. Cena 1 K.

Habent sua fata libelli! — Komaj je ta sicer lična knjižica izšla, že je ustavilo založništvo samo nje prodajo. O vzrokih ne kaže na tem mestu razpravljati, samo toliko bodi povedano, da se Danilova „Miklova Zala“ čudovito točno ujema s Špicarjevo dramatisacijo iste povesti dr. Sketa. Nimam Špicarjevega dela pri rokah — saj je še v rokopisu, — a takoj, ko sem prečital prvo sliko Cerarjeve igre, se mi je zazdelo, da sem prizor že nekje videl, a ko prečitam še drugo sliko, se zavem, da sem jo videl na ljubljanskem odru — prim. „Lj. Zvon“ XXX, str. 251—255 — in tudi na celovškem društvenem odru pod Špicarjevim imenom. Zato zadoščaj o igri to, kar sem takrat v „Zvonu“ o njej povedal, le škoda, da se dramatisator ni zavedel, da je treba avtorske pravice bolj spoštovati. — Kako je zašla v seznam „turških“ besed slov. majka, majčica, ali robinica (prav. robinja)? W.

Engelbert Gangl, Zbrani spisi za mladino. Drugi zvezek: Pripovedne pesmi. V Ljubljani 1912. 8°. 59 str. Cena vez. 1 K 50 v.

Zbirka opeva razne zgođe in nezgođe mladih ljudi, pripoveduje o živalih, vernih družabnikih malčkov, in v zadnjem oddelku je nanizanih par dogodbic iz „pisanega življenja“. Med ljubkimi, presrčnimi verzi čitamo tudi mnogobesedne vsakdanjosti; „pesemce o živalih“ zaostajajo celo za Stritarjevimi. V celoti bo naša mladina novega daru vesela, četudi ji je g. Gangl poklonil že marsikaj boljšega. — Knjižica je ilustrirana; največ sličic je Gasparijevih, izvedenih v znani, njemu lastni maniri.

J. Poljanec.

Srpsko-hrvatski Almanah za godinu 1911. Uredio Milan Ćurčin, Beograd-Zagreb. 1912. 4°. 167 str. 3-50 din., vez. 5 din.

V priprosti, prikupni opremi leži pred nami Almanah, objavljen v znamenju plemenite in samoumevne ideje srbsko-hrvaškega edinstva. Prirodna je misel skup-